

stituering i højere Embeder, men jeg kan ikke se, at der kan stilles noget Krav fra Dommernes Side. Derimod ved jeg, at der er andre under Justitsministeriet sorterende Embedsmænd, som med større Ret har gjort Krav paa at faa deres Lønningsforhold ændret, fordi deres Arbejde i væsentlig Grad er ændret. Jeg tænker her paa de københavnske Politiassessorer, som vist overfor Ministeren og Lønningsraadet har ønsket at faa deres Lønssatser ændret. Deres Forhold er i Virkeligheden ændret, siden Retsplejeloven blev gennemført, saavel med Hensyn til Arbejdets Art som til dets Omfang. I det Tilfælde, der foreligger her er Ordningen fastsat i Retsplejeloven. I det andet Tilfælde, hvor det drejer sig om Politiassessorerne, er Arbejdets Art og Omfang ændret meget efter Retsplejelovens Vedtagelse; dér er der derfor efter min Mening større Grund til at tænke paa en Ændring i Lønningen, og jeg vil gerne spørge, hvorledes den højtærede Minister stiller sig til dette Spørgsmaal.

Med Hensyn til Bestemmelserne i §§ 6—9 gaar jeg ud fra, at det vil blive behandlet samtidig med Forslaget om Befordring for Dommere og Politi under Fogedforretningerne, saaledes at man dér ogsaa tager Spørgsmaalet om Gebyr for disse Forretninger op.

Medens jeg taler om Gebyr, vil jeg gerne spørge — det hører under Retsafgiftsloven —, om den højtærede Justitsminister har taget Stilling til et Andragende, der den 18. December 1922 er tilstillet ham fra Handels- og Kontormedhjælpernes Organisation, om, at Handels- og Kontormedhjælperne maa blive ligestillet med Arbejdere med Hensyn til Retsafgiftslovens § 15, saaledes at de kun skal betale halv Retsafgift i Sager mellem Principal og Medhjælper.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til grundig Gennemgang i et Udvalg; og hvis Resultatet bliver, at kun § 13 bliver gennemført i en eller anden Form, vil jeg, efter hvad jeg har udtalt, ikke være særlig bedrøvet.

Pürschel: Jeg skal ikke fortabe mig i en Diskussion om det Emne, som det ærede Medlem, der nylig forlod Talerstolen, var inde paa, om Fortolkningen af Retsplejelovens § 44, 2det Stykke, sammenholdt med Tjenestemandsløven. Det mener jeg vi kan henvise til Udvalget, og det gælder i det hele om alle Bestemmelserne, at jeg tror, det er meget frugtbarere at drøfte

dem i Udvalget end at drøfte dem her i Salen. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Trier i, at det er kedeligt med disse stadig tilbagevendende Ændringer i Retsplejeloven, og at det maaske vilde være praktisk at søge dem samlet i større og sjældnere fremkommende Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Trier var inde paa, at den nye Retsplejelov havde vist sig forfejlet paa visse Punkter. Jeg tror, det er en noget for skarp Kritik, og jeg tror ogsaa, at Spørgsmaalet Offentlighed eller Ikke-Offentlighed skal vi helst lade ligge ved denne Lejlighed, hvor det er Formaalet, i alt Fald fra min Side, at begrænse Diskussionen. Jeg er ikke helt enig med det ærede Medlem, men videre skal jeg ikke komme ind paa det. Da Spørgsmaalet er rejst, vil jeg lige sige, at jeg heller ikke er enig med det ærede Medlem i hans Opfattelse af Tjenestemandsløvens § 5 overført paa Dommerembederne. Derimod er jeg mere enig med ham med Hensyn til Spørgsmaalet om Politiassessorerne. Jeg vil tro, at man kunde naa en Reform gaaende i Retning af det, som altid har været mit Partis Ønske: færre og bedre lønnede Tjenestemænd, og det tillader jeg mig ogsaa at henstille til den højtærede Justitsminister at tage under venlig Overvejelse.

Med Hensyn til § 7, som jeg for saa vidt anser for den betydningsfuldeste Bestemmelse i Lovforslaget, ønsker jeg gerne at sige, at vi er af den Opfattelse, at den Praksis, man i sin Tid har haft ved visse københavnske Birker og formentlig ogsaa andetsteds, at man i Stedet for straks at drage ud paa Eksekutionsforretning har tilsagt Folk til Møde paa Kontoret, og gjort det for nedsat Gebyr, at den Praksis var praktisk, om jeg saa maa sige, og at vi gerne vil være med til at lovfæste noget i den Retning.

Med disse faa Bemærkninger — endnu færre end det ærede Medlem Hr. Triers — skal jeg anbefale Lovforslaget til villig Behandling i et Udvalg.

Niels Petersen: Ligesom de ærede Medlemmer Hr. Pürschel og Hr. Trier maa jeg beklage, at man finder det nødvendigt næsten til Stadighed, et Par Gange i hver Samling, at fremsætte Forslag til Ændringer i og Tilføjelser til Retsplejeloven. Paa Grund af alle disse Ændringer er det jo efterhaanden blevet meget vanskeligt i hvert givet Øjeblik at have et Overblik over, hvad der egentlig er gældende Retsplejelov. Jeg skal derfor henstille, om ikke